

се пръскаха на всички страни. Още единъ мигъ и „отшелникътъ“ влѣзе въ водата. Нова почивка. Тѣлото на анакондата почна да се свива и да стѣга кржговетѣ. Глухо рѣмжене се понесе надъ рѣката. Лудешка борба се откри въ плитката вода. Крокодилътъ се мжчеше да достигне съ грамадната си уста тѣлото на змията. Той блѣскаше съ опашката си на страни, нагоре и надолу, но не можеше да я достигне. Единъ пѣтъ само неговитѣ зѣби можаха да закачатъ гладкото ѝ тѣло. Малко следъ това и дветѣ животни изчезнаха въ водата. Знаехъ, че тѣ ще останатъ тамъ, защото и дветѣ могатъ да прекаратъ по нѣколко часа безъ въздухъ. Тръгнахъ за дома.

На другия день се запжихъ пакъ на сѣщото мѣсто да видя, кой е излѣзълъ победителъ. Какво бѣ моето учудване, когато видѣхъ и дветѣ животни въ сѣщото положение върху пѣсѣка. Анакондата бѣше успѣла да се навие още веднажъ около „отшелника“. И дветѣ животни лежеха неподвижно. За да разбера какво е станало, хвърлихъ единъ камъкъ върху тѣхъ. Внезапно борбата пламна наново. Почти цѣлия день наблюдавахъ това страшно зрелище. „Отшелникътъ“ подскачаше, извиваше се до пречупване, блѣскаше и нанасяше удари съ опашката си, влизаше въ водата, излизаше пакъ на пѣсѣка и отъ време на време изгрухтяваше глухо, когато змията стѣгаше повече кржговетѣ си.

На втория день съ „отшелника“ бѣ свършено. Стариятъ безстрашенъ борецъ, който не търпѣше никакъвъ другаръ въ своитѣ води, лежеше съ изпочупени кости върху пѣсѣка, на който се грѣеше на слънце; а анакондата, ранена на много мѣста, лежеше навита на брѣга и си почиваше. Тя бѣ вече господарка на цѣлата мѣстность.